

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze 1

Číslo 3

Ročník XV.

Březen 2009

Milí farníci a všichni čtenáři Sněženky,

v prvním čísle letošní Sněženky jsem psal o změnách. Změny se už začínají dít, i když zatím nepatrné. Máme novou pastorační radu, jak se o tom dozvíte na jiném místě. Nás, bratry františkány, čeká po Velikonocích volební kapitula, ale to vše by nemělo být nic ve srovnání s tím, jakou změnu každému z nás nabízí postní doba. Je to zase nové volání církve k obrácení. Nakonec i současná krize umožňuje položit si otázku: „V čem tedy spočívá moje jistota?“ Boží Syn, který se také nazývá Synem člověka, si zvolil kříž. Doba postní se svou atmosférou obrácení, modlitby křížové cesty, slavení Velikonočního tridua, a také noví čekatelé křtu, to vše nám pomáhá zjistit, zda jsme náhodou i my neměli na mysli, jako apoštol Petr, spíše věci lidské, a ne věci Boží. Přeji vám požehnané prožití této doby.

menší bratr Antonín

Z FARNOSTI

Výuka náboženství

pro děti 1.-4. tř. v pátek 15-16, 16-17 hod. v učebně kláštera, součástí výuky je příprava na 1. sv. přijímání, *Mgr. Táňa Lenfeldová, tlenf@seznam.cz;*

pro děti od 5. tř. ve středu od 17 hod. v malém refektáři s katechetkou *Mgr. Simonou Skřivánkovou,* vchod z Františkánské zahrady;

pro děti (+ – 13 let) v úterý od 16 hod. na faře *s br. Antonínem OFM.*

Biblická katecheze pro dospělé je ve středu od 19:15 na faře s katechetkou *Mgr. Simonou Skřivánkovou,.*

Setkávání nad Písmem je v pondělí od 19:00 *s br. Regalátem OFM.*

Příprava na biřmování je v pondělí od 17:00 *s br. Filipem OFM.*

Nový katechumenát, tj. příprava dospělých na křest, bude zahájen 29. 4. '09 a povede ho bratr Michal OFM. Zájemci se mohou přihlásit na faře.

POZOR ZMĚNA!

Na Květnou neděli 5. 4. bude mše sv. v 9:30 (nebude 9:00 a 10:15).

Slavnost zahájíme **v 9:30 žehnáním donesených ratolestí v ambitu.**

Odtud se průvod odebere do kostela ke společné bohoslužbě s pašijemi.

Mše svaté v 11:30 a v 18:00 budou jako obvykle.

br. Antonín

Křížová cesta na Petříně s hudebním doprovodem

Na Květnou neděli 5. dubna v 15:00 hod. se sejdeme u prvního zastavení. Zveme rodiče, děti, mladé i starší. Pojdme rozjímat cestu Ježíše Krista, která byla i pro Něho tou nejdelší a nejtěžší.

H. Podlahová

Výsledky voleb

V sobotu 14. a v neděli 15. 2. 2009 se konaly volby do pastorační rady u Panny Marie Sněžné. Celkem bylo odevzdáno 160 platných volebních lístků. Z pěti kandidátů se volili dva. Kandidáti obdrželi následující počet hlasů:

Monika Macková	90
Helena Podlahová	69
Miroslav Kotland	60
Božena Harmáčková	38
Anna Kabzanová	34

Velký dík patří především všem zvoleným i nezvoleným kandidátům, i vám, voličům, za hojnou účast a za zodpovědný přístup k letošním volbám.

za volební komisi František Jirsa

Pastorační rada pro období 2009-2013

	P. Antonín Klaret Dabrowski OFM
	P. Filip Rathouský OFM
	P. Michal Pometlo OFM
volení členové:	Monika Macková
	Helena Podlahová
jmenovaní členové:	Jan Deutsch
	Ludmila Jirsová
zástupce františkánů :	br. Pacifik Tománek OFM
zástupce SFR	Lucie Vorlová
zástupce charity:	Gabriela Skružná

Slib nové pastorační rady a její představení farnosti bude o 2. neděli postní, tj. 8. března 2009, na konci mše svaté v 9 hodin (cca v 10 hodin).

menší bratr Antonín

Bilancování pastorační rady v období 2006-2008

Po dvou letech končí funkční období pastorační rady, která měla 12 členů: P. Antonín Klaret, P. Filip, P. Michal, br. Pacifik, J. Deutsch, A. Brožová, L. Jirsová, H. Outratová, H. Podlahová, V. Vašků, G. Skružná, L. Vorlová (4 františkáni, 6 laiků z farnosti, jeden zástupce charity a jeden ze sekulárního františkánského řádu). Na posledním setkání 10. 2. 2009 se nás sešlo devět. Každý člen PR se pokusil zhodnotit toto dvouleté období ze svého pohledu. V několika bodech jsme se přece jen shodli.

Ocenili jsme především upřímné a jasné, ANO či NE, které vždy přesně vyjádří názor našeho faráře Antonína. Svojí otevřeností nás bratr Antonín mnohdy zaskočil. Velký smysl má náš farář také pro vytváření a upevňování společenství, neboť byl až na vzácné výjimky na každém farním setkání. Dík mu patří také za to, že pravidelně píše úvodník do farního zpravodaje.

Shodli jsme se na tom, že byly zachovány „tradiční“ akce během roku (s větší či menší účastí z řad farníků), a vžily se i některé „novinky“. Velmi kladně jsme zhodnotili již pětiletou práci Luciána, pravidelnou nedělní přípravu pro ty nejmenší. Rodiče těchto dětí nejsou sice po dobu „kázání“ v kostele, což náš farář nese těžce, ale účastní se programu pro děti. A právě Ježíš řekl: „Nebudete-li jako děti, ...“ A tak se na chvíli rodiče vžijí do role dětí a naslouchají slovům Písma svatého jako ti nejmenší.

Sněženka farní vstupuje letos do patnáctého ročníku, a to i zásluhou farníků, kteří časopis přijímají s velkou ohleduplností k jeho nedostatkům.

Určitě by mohlo docházet více příspěvků, a to nejen z řad farníků, ale i od františkánů či od členů sekulárního františkánského řádu, aby zpravodaj nejen informoval, ale i spojoval. Vždyť některé události slavíme společně!

Bylo řečeno i to, že rada sice nese název „pastorační“, ale dostát skutečného naplnění významu tohoto slova není vůbec jednoduché. Velkým dluhem PR je, že nenabídla farnosti některé duchovní programy typické např. pro dobu postní nebo adventní. Samozřejmě, že v Praze máme možnost dojet si jinam např. na duchovní obnovu (což někteří dělají), ale tím nepřispíváme společenství, které patří ke kostelu Panny Marie Sněžné. Největším problémem v naší farnosti je stále ještě nedostačující komunikace. A to nejen mezi františkány a farníky, ale i mezi farníky navzájem.

Přejeme nové pastorační radě, aby se jí podařilo navázat na to dobré, co bylo započato, a aby se pokusila navíc napravit přetrvávající nedostatky. Není to jednoduché, ale s Boží pomocí a požehnáním, bez spoléhání jen a jen na vlastní síly, se to jistě podaří. Bývalí členové PR slíbili, že podle svých možností budou pomáhat farářům i členům nové pastorační rady tam, kde bude potřeba.

za PR Ludmila Jirsová

Zdravíme všechny čtenáře Sněžanky

Po dlouhé době se ozývá Lucián, tentokrát v zastoupení jeho pomocnic – Alenky Brožové a Jany Dýdy Štěpančikové.

8. února je to totiž přesně 5 let, co jsme poprvé na ruku nasadily maňaska - andělíčka Luciána a s hrstkou předškolních dětí šly strávit bohoslužbu slova (při mši svaté pro rodiče a děti) do kaple Panny Marie Pasovské, abychom tam společně a po dětsku „rozzímaly“ nad texty dané neděle.

Všechno ale začalo o něco dříve... Předcházela tomu léta s našimi vlastními malými dětmi, kdy při představě nedělní bohoslužby se nám podlamovala kolena, kdy jsme věděly, že nás čekají chvíle, pro děti takřka nestravitelné, kdy je uplácíme po celou dobu mše sladkostmi, a všemožně je tišíme, abychom nějak „přežily“. Kdy se chodíme s dětmi proběhnout na nádvoří anebo do metra na eskalátory. Další variantou by bylo rodinu na několik let rozdělit a chodit na mši bez malých dětí, jen s těmi staršími, a to se nám nechtělo.

Poslední kapkou pro mě (pro Dýdu) bylo, když jsem stříhala tehdy 4letého Vojtu, a on si přál vzít do ruky špetku ostříhaných vlasů, pustit ji na zem a vyslovit přání. Byla jsem dojatá tvořivostí synka, dokud se zavřenýma očima nepustil vlásky na zem a nezašeptal: „Přeju si, abych už nikdy, ale opravdu nikdy nemusel do kostela!“ A tehdy mně došlo, že pro ty nejmenší je hodina v kostele opravdu náročná. Že sice dojíždíme na „dětskou“ mši, kde i kázání je

pro děti, ale pro ty větší, které už udrží vnímat mluvené slovo. Že nás doprovází kytara místo varhan, čte se jen jedno čtení, a vůbec je tam spousta úprav, aby se liturgie přiblížila dětem, ale že pro ty malé je to pořád ještě „málo“.

Potřebovaly jsme naše malé děti nějak do mše vtáhnout, tak, aby nám rozuměly, potřebovaly jsme komunikovat „školkovou řečí“. Měly jsme nějaké tipy ze zahraničí, domluvily jsme se s otcem Michalem, zda by bylo možné využívat kapli Panny Marie Pasovské, setřásly jsme nervozitu, a už to šlo jako po drátkách. Vždy po úvodní modlitbě jsme zazvonily na zvoneček a spolu s andělíčkem Luciánem, našimi vlastními nejmenšími dětmi a s malými sourozenci (Tesaříkovými) jsme „odfrčely“ dozadu do kaple.

Naše každé setkání od té doby začíná jmenovitým přivítáním všech dětí, a pak už se „povídá“ o evangeliu té dané neděle. Někdy se opíráme i o čtení. Čím méně slov, tím lépe. Lepší jsou obrázky, ještě lepší jsou předměty, a nejlepší je, když se mohou děti na práci spolupodílet. Využíváme nástěnek v kapli, kam pro upomínku lepíme a špendlíme to, co je důležité. Proto, aby děti měly na očích návaznost, která evangelia spojuje dohromady. Pokaždé dostávají stráněčku kresleného „opáčka“ na odnesení si domů, aby mohli rodiče v povídání – pokud chtějí – pokračovat i doma.

Nejvíce si povídáme o Ježíšovi (je nám pastýřem, přítelem i kapitánem na naší lodi Církev), vyprávíme si o podobenstvích, o tom, jaký asi byl život tehdy v Izraeli, známe některé starozákonné postavy, přibližujeme si světce – svatého Františka, a hlavně pak ty naše – české.

Společně se modlíme, putovní svíčka se postupně dostává do každé rodiny, a tak se propojujeme i mimo neděli.

Týden po týdně, měsíc po měsíci, rok po roce, anebo chcete-li postní doba, Velikonoce, mezidobí, advent, vánoční doba, mezidobí a stále dokola... a už je to pět let.

Rodiny s malými dětmi najednou nebyly v kostele už tak utopené, začaly se přátelit, napadlo nás upořádat každou druhou sobotu v měsíci nějaký program, při kterém by se rodinky mohly setkat a také si popovídat, něco společného prožít. A tak vznikly dílničky, divadélka, výlety, hry po Praze. Abychom propojily nás – oddělené – s celou farností, začaly jsme přispívat do Sněženky, a to stránkou pro děti všech věkových kategorií, se soutěží, která se pravidelně vyhlášovala.

Postupem času dětí přibývalo, přibývalo židliček, které bylo potřeba před mší v kapli P. M. Pasovské připravit, a po mši zase uklidit. Přibyl i kobereček s hračkami pro pidisourozence. Přibyla i nástěnka v kapli svatého Michaela, aby i lidé přicházející zvenku mohli nakouknout do naší „kuchyně“. Teď si

můžete prohlédnout i naše webové stránky (www.lucianpms.cz), kde najdete náplně jednotlivých nedělí, jak jsme je společně všichni prožili, stráněčky „na domů“ zvláště pro ty, kteří nemohli přijít..., ale také fotky z některých atraktivnějších Luciánů, jako bylo divadélko o svatém Františkovi, anebo fotky z mimonedělních dílniček, výletů...

V průběhu jednoho školního roku se pravidelně jednou týdně dopoledne setkávaly maminky s malými dětmi na Luciánní školičce, což byla taková předškolní podoba náboženství, kde si ale také děti pohrály a maminky i popovídaly. Využívala jsem (Alenka) hodně výtvarných technik, protože jsem výtvarník-pedagog. Spolu s mými dcerami vlastně po výtvarné stránce zajišťujeme veškeré materiály pro naši činnost. (Dýda připomíná: „A to Luciánovi dodává opravdu osobité kouzlo!“) Myslíme, že děti by měly být obkloповány kvalitou, hloubkou a opravdovostí, a ne kýčem a povrchností, a to se týká nejen materiálů, technik, ale i celé koncepce, příprav, vztahu k jednotlivým dětem.

Jeden rok se dokonce povedlo, že maminka Lenka (která trávila na Luciánovi postupně se třemi svými holčičkami bohoslužby slova, a která vystudovala teologii) vedla u Panny Marie Sněžné náboženství prvňáčků a druháků s přípravou na první svaté přijímání. Maminkám stálo za to sem děti vozit i z odlehlých koutů Prahy. Bohužel, další rok se nepovedlo zkoordinovat její časové možnosti s možnostmi maminek, a tak se Luciánní škola náboženství uzavřela. (Nebo možná jen dočasně přerušila, kdo ví?) Máme i první absolventy, děti, které si pod ochranu vzali bratři Kapistrán a Bonaventura, a ti jim chystají moc pěkný ministrantský program, za což jsme jim my, rodiče, velmi vděční. Abyste si nemysleli, že nám jde o to děti při mši nějak pobavit a zajistit jim zábavný program, my jen chceme přiblížit se k nim prostředky, kterým rozumí. Chceme, aby byly v kostele DOMA. Aby věděly, že se s nimi v církvi počítá, aby tam měly své malé kamarády, a později i přátele, a aby si tam třeba našly v budoucnu své partnery, aby tam našly oporu v kněžích, a aby se při životních obtížích utíkaly sem, do kostela, a aby jim taky byla pomoc nabídnuta.

A proto Luciána chystáme neděli co neděli znovu, protože si myslíme, že to má smysl. Naše děti si asi neodnesou žádné velké teologické vědomosti, ale vědomí sounáležitosti s církví. Vědí, že jsou tu vítané, že jim rozumíme, že jsou tam i jiné děti, že plujeme na jedné lodi.

- Jsme rády, když rodiče říkají, že se děti do kostela těší.
- Jsme rády, když v nějakém jiném kostele, a i jiném městě, se rodiče námi inspiřují a přichystají svým dětem jejich místo v kostele.
- Jsme rády, když si děti i o prázdninách vzpomenou.

- Jsme rády, že odrostlé děti se přáteli dál a rostou i duchovně pod vedením bratří.

Společenství kolem Luciána se stále proměňuje, děti odrůstají a přibývají nové, různě se střídají a stěhují, také se rodí malí sourozenci a rostou jako z vody!! Přicházejí nové rodiny, dojíždějí z celé Prahy a okolí. Naše rodinné situace se také během těch let změnila – nastoupily jsme po mateřské dovolené do zaměstnání, stěhovali jsme se (Alenka), a tak nám síly na Luciána docházely... A proto jsme rády, že se mezi Luciánními rodiči vyloupili dva, kteří nám od Nového roku pomáhají a střídají se s námi – Jana Sixtová a Vítek Vaďura.

Chybí nám vlastně jediné – iniciativa ze strany těch ostatních. Nějaký nápad, který zrealizujete vy, co čtete tento příspěvek. Něco, co pomůže ostatním nebo i vám. Zjistily jsme, že všechno jde! Chce to jen chtít, nebát se a zkusit to!

Alenka Brožová a Jana Dýda Štěpančiková

Děkujeme za podporu všem, kdo nám drží palce!

Výročí mučednické smrti čtrnácti františkánů

Promluva z 6. neděle v mezidobí, 15. 2. 2009,

kteřou přednesl P. Petr Alkantara Houška OFM.

Je možné si položit otázku: co je hrdinství? Tímto námětem se zabývala literatura od starověkých eposů přes klasiky až po některé moderní autory. Je pravda, že hrdinství může mít nejrůznější podoby. Vždycky ale předpokládá u člověka správnou stupnici hodnot.

Kristova církev považuje za hrdiny mučedníky, kteří obětovali život za víru nebo za mravní hodnoty. Mučednictví však neznamená, že člověk nabíhá na ostří protivníkovy meče. Mučednictví není vyprovokované. Tak nějak to nesprávně chápali v křesťanském starověku tzv. donatisté, s jejichž názory církev nesouhlasila. Mučednictví může mít zcela prostou podobu. Může spočívat ve věrném setrvání při běžných povinnostech s rizikem, že to může stát i život. Do této kategorie bychom asi zařadili naše františkánské bratry, které si dnes připomínáme. Jejich mučednictví se příliš nehodí pro nějaký epos, ale je prosté jako pravda evangelia.

V předjaří roku 1611, v důsledku nesrovnalostí mezi Habsburky, došlo k tzv. pasovskému vpádu do Čech. V důsledku dezinformací a určitě propagandy byli, alespoň částí veřejnosti, neprávem obviňováni ze zákulisní spolupráce katolíci. Proto došlo na některé pražské kláštery. Předchozí dny daly tušit, co asi se může stát. Dobře to chápali i naši bratři františkáni zde u

Panny Marie Sněžné. Mohli spěšně opustit Prahu. Avšak setrvali při svých povinnostech, na svých místech. Bylo jich celkem čtrnáct. Čtyři byli kněžími, dva se na kněžství bezprostředně připravovali, jiní byli řemeslníky, bratry laiky, studenty bohosloví nebo novicové ve zkušební době před definitivním přijetím do řádu. Za zvláštní zmínku stojí kněz Juan Martinez zabitý u oltáře po mši svaté, když se snažil zachránit do bezpečí Eucharistii, nebo kněz Bartoloměj Dalmasoni, který byl zabit ve zповědnicí. Ze zbežného zamyšlení nad těmito událostmi plyne pro všechny důležité poučení: když nás zastihne okamžik smrti (a nemusí to být pochopitelně smrt mučednická) při tom, že poctivě konáme co je nám svěčeno, pak před Bohem obstojíme.

Ale ještě u jedné věci se zastavme. Praha byla tehdy evropským městem, ne východoevropským, a naši bratři, kteří sem přišli jako misionáři, jako hlasatelé Božího slova, reprezentovali obecnost církve, její mezinárodní charakter. Čtyři Italové, jeden Španěl, jeden Francouz, tři Němci, jeden Holanďan. U některých nebyla národnost zjištěna, ale mohli pocházet ze zemí Koruny české. Pražská veřejnost, ač převážně nekatolická, vyvraždění kláštera odsoudila, což svědčí o tom, že ani rozdílnost náboženství nemusí bránit společnému respektování základních mravních hodnot. To je ekumenický prvek. Není tedy vzpomínaná událost, od níž za dva roky uplyne 400 let, velikou výzvou k bratrství lidí a vzájemné toleranci? A to je velice aktuální!

Proto se modlíme, aby církev povýšila zmíněné služebníky Boží, po léta soukromně uctívané, na oltář jako blahoslavené.

MYŠLENKY

Motto měsíce: Naplnil se čas a přiblížilo se království Boží, čiňte pokání a věřte evangeliu. *Mk 1,15*

Křesťanští učitelé mi dávno říkali, že máme nenávidět zlé činy, nikoli zlého člověka samotného – tedy nenávidět hřích, nikoli hříšníka! Dlouho se mi zdávalo toto rozlišování jako pošetilé hnidopištví. Jak můžete nenávidět, čeho se někdo dopustil, a ne zároveň jeho sama? Ale po čase jsem přišel na to, že tu je někdo, u něhož to dělám po celý život – totiž já sám. *C. S. Lewis*

Dnes se přistupuje k normalitě jako k výjimečnosti a k abnormalitě jako k normě. Zvykneme-li si na to, budeme se stydět překročit práh kostela, budeme mít komplexy z toho, že jsme nevyzkoušeli drogy, a budeme trpět komplexem méněcennosti za manželskou věrnost. Jinými slovy: chceme být "in". *MUDr. Max Kašparů*

Nejlepším lékem proti trémě je modlitba. Když se naučíš mluvit s Nejvyšším, se všemi vysoce postavenými už to půjde snadno.

NAPSALI NÁM

Biskup Václav Malý ve strašnické farnosti – 4. 2. 2009

Pan biskup Malý hovořil o sociální nauce církve a pak odpovídal na různé otázky. Z jeho mnoha myšlenek vybíráme: Člověk byl stvořen z lásky a k lásce. Být objat Boží láskou je rozdílné v buddhismu a v křesťanství. Věřící nemůže být pouze ve své komůrce, ale má být křesťanem v každodenním životě. Je potřeba si umět udělat vlastní názor, udržovat si společenskou orientaci, nepodléhat médiím, ani většina nemusí mít vždy pravdu.

Rada při České biskupské konferenci Iustitia et Pax, kterou vede biskup Malý, vydává různá prohlášení a vyjadřuje se k palčivým společenským tématům. Snahou je měnit dosavadní obraz církve, být tam, kde je potřeba řešit problémy. A to i tam, kde není naděje na úspěch, například v oblasti drog a prostituce. Církev se stane přesvědčivou, až se bude zabývat pohrdanými a lidmi na dně. Křesťané by se měli více angažovat v nevládních organizacích. S lidmi mimo církev je možné komunikovat, pokud člověk nepřichází jako ten, který všechno ví.

Po roce 1989 nebyly stanoveny právní normy a nebyli potrestáni viníci. Tím se velmi oslabilo právní vědomí. Ale je potřeba také vidět klady dnešní doby. Chudoba ve světě je mnohem větší než u nás v ČR. Například Moldávie má čtyři miliony obyvatel a jeden milion z nich pracují jako zahraniční dělníci v různých zemích. Na Kubě si mnoho obyvatel nemůže za celý život dovolit navštívit restauraci. A rada na závěr: „Nenechte se otrávit negativními zprávami!“

Připravil J. Nový.

DOPORUČUJEME

Ekologická sekce ČKA zve na *úterý 10. 3.* od 17:30 do přízemí kláštera Emauzy na odloženou besedu s doc. RNDr. M. Branišem, CSc. z Ústavu pro životní prostředí Přírodovědecké fakulty UK na téma *Znečištěné prostředí.*

Unie katolických žen zve na

postní duchovní obnovu pro ženy, v sobotu 14. 3. od 9 do 16.00 ve Farním klubu u P. M. Sněžné. Duchovním průvodcem bude P. Josef Čunek, SJ; na závěr mše svatá. Oběd si můžete přihlásit na tel.: 220 181 329 (v době naší nepřítomnosti použijte záznamník) nebo emailem: ukz@volny.cz do 11.3.

přednášku z cyklu Ženská spiritualita: *Sebeuplatnění ženy – Edita Stein a současnost*, ve středu 18.3. od 18:00, přednáší Mgr. Ing. Marie Oujezdská; v budově KTF, Thákurova 3, Praha 6, v I. patře, v P1.

ADCM Praha zve na Večery ve středu, 18. 3. od 18:30. Na programu je adorace, po ní katecheze o sv. Janu Maria Vianneyovi (P. Miloš Szabo) a od 20 hodin koncert vokálního a kapelového souboru Geshem.

Pomoc handicapovaným

Farní klub u Panny Marie Sněžné hostí kulturní akci, kterou pořádá Občanské sdružení pro pomoc handicapovaným – ve čtvrtek 19.3. od 19 hod.

Zahrají dvě hudební formace:

- kapela Jull Dajen, kterou založil v roce 2002 Petr Štramberský, kytarista a skladatel, hrají vlastní skladby vycházející z bretaňského, skandinávského a irského folklóru. Zpívá se česky, francouzsky a anglicky.
- Martina Trchová je pražská písničkářka, zpěvačka a kytaristka, jejíž tvorba stylově vychází z folku, jazzu a šansonu. V roce 2005 jí vyšlo u Indies records debutové album Čerstvě natřeno, na němž spolupracovala se spřízněnými hudebníky (Jan-Matěj Rak, Karolina Skalníková, Mário Bihári, František Raba, Zdeněk Vřešťál, Vít Sázavský a další). V současné době opět vystupuje s Karolinou Skalníkovou. Jako duo získaly v roce 2004 autorskou i interpretační Portu a cenu Krteček z festivalu Zahrada.

Jsou zváni všichni bez rozdílu a bez povinnosti platit vstupné.

Jiří Plaček

Modlitba růžence v postní době

Milé sestry a bratři v Kristu,

právě jsme vstoupili do doby postní. Je to doba, kdy si připomínáme, jak před mnoha lety se za nás Pán Ježíš obětoval. Proto Vás, milí věřící, prosím, alespoň v této době postní se přijďte modlit sv. růženec, jehož začátek je ve zdejším kostele každý den půl hodiny přede mší svatou, v 17:30. Tu půl hodinu navíc přede mší sv. obětujte z lásky Pánu Ježíši. Nechte televizi televizi, ta s vámi do nebe nepůjde, ale každý Zdravas, který vyslovíte, vás k nebi přiblíží. Uvědomujete si vůbec, co je to sv. růženec? Je to po mši sv. ta nejkrásnější a nejúčinnější modlitba, která nás nejvíce přiblíží k Pánu Bohu. Je to modlitba, kterou nás naučila modlit se sama Panna Maria. Ve všech jejích zjeveních je přítomno pokaždé její přání modlit se sv. růženec. Není to jenom řada „otčenášů“ a „zdravasů“, ale je tam v tajemstvích vzpomenut celý život Pána Ježíše. Jeho narození, hlásání sv. evangelia, ustanovení Nejsvětější Eucharistie, Jeho utrpení, smrt a slavné vzkříšení, což nám připomíná, že i my jednou vstaneme z mrtvých. Všech těch dvacet tajemství ve sv. růženci nám živě představuje, jak Bůh přebýval tady na Zemi mezi námi. Je to jako bychom si v krátkosti přečetli Nový zákon.

Helena Francouzová

SVÁTEČNÍ KRÁTKÉ POČTENÍ

Ateisté

Donedávna považovali věřící ateisty jednoznačně za nepřátele Boží a nepřátele církve. Ještě na Druhém vatikánském koncilu byli někteří biskupové toho názoru, že ateismus je potřeba výslovně odsoudit jako hřích, a tím bude věc vyřízena. Naštěstí byli mezi koncilními otci mnozí skuteční pastýři, kteří něco podobného nedovolili. Koncil nakonec přináší diferencovaný rozbor příčin ateismu. Říká sice, že "jistě nejsou bez viny ti, kdo se proti hlasu svého svědomí vědomě snaží nepřipustit Boha do svého srdce a uhýbat náboženským otázkám," ale vzápětí dodává, že "určitá zodpovědnost za to padá i na věřící". Ateismus je totiž mimo jiné také kritickou reakcí na žité (nebo spíše nežité) křesťanství v té které zemi, na zkeslené podávání křesťanského učení, na chování jednotlivých křesťanů nebo církve jako celku. Ano, jestliže křesťané zavdávají něčím důvod k pohoršení a nejsou tím, čím by měli být, pak "pravou tvář Boha a náboženství spíše zastírají než ukazují".

Některým lidem zase v přijetí křesťanství brání znalost všech méně slavných kapitol působení křesťanů v dějinách. Vůči nim rovněž není možné chovat přezíravou povýšenost, naopak. "Můžeme mít úctu vůči těm, kdo pohrdají Bohem, protože jiní se příliš často schovávají za toto jméno, aby tak ospravedlnili bezpráví a svévoli," napsal o tom židovský myslitel Martin Buber. Někdy je příčinou ztráty víry prožité utrpení, které si člověk neuměl vysvětlit, neuměl je skloubit s vírou v milujícího Boha. Tady jistě není namístě odsuzování nebo poučování, byli bychom jako Jobovi přátelé, jimž bylo zdánlivě všechno jasné a přitom byli úplně vedle!

Celkem vzato, asi bychom měli být milosrdnější k lidem, kteří z nějakého důvodu neznají nebo odmítají Boha. Už jen proto, že tak často odmítají pouze jeho karikaturu, nikoli Boha živého, jak říká koncil. A kdoví, jestli k existenci takových karikatur nepřispívám i já ...

Ukázka je z knihy **Kateřiny Lachmanové: O milosrdenství**

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2002.

Ukázku a myšlenky vybírá Charles Tvrzník..

Slovo „mít“ platí pro věci nikoli pro bytosti. Jen věci můžeme vlastnit, člověka vlastnit nemůžeme, a ani nesmíme. Majetnický se chovat vůči dětem, vůči ženě, vůči přátelům, vůči lidem, to znamená ponižovat je na úroveň věcí, dělat z nich předměty.

Volně podle J. Goluba

Bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny:	7:00, 8:00, 18:00 (po mši sv. večerní nešpory)
neděle:	9:00, 10:15 (pro rodiny s dětmi), 11:30, 18:00
denně:	17:25 modlitba růžence mimo pátek a neděli (v postě)
čtvrtek:	19-20 adorace v kapli sv. Michala
pátek, neděle	17:15 křížová cesta

PROGRAM U PANNY MARIE SNĚŽNÉ Březen 2009

1. 3.	Ne	17:15	1. neděle postní Křížová cesta	
2. 3.	Po	19:00	Setkání nad Písmem (dále každé pondělí)	Klub
3. 3.	Út	15:00	Náboženství pro děti s br. Antonínem OFM	fara
4. 3.	St	19:15	Katecheze dospělých (dále každou středu)	fara
6. 3.	Pá	17:15	Křížová cesta	
8. 3.	Ne	9:00	2. neděle postní po mši sv. slib a představení pastorační rady	
14. 3.	So	9-16	Postní duchovní obnova pro ženy (UKŽ)	Klub
15. 3.	Ne	9:00	3. neděle postní – 1. skrutinium	
16. 3.	Po	8:00	Připomínka 14 umučených bratří	
17. 3.	Út	19:19	Setkání farnosti	Klub
18. 3.	St	14:30	Přednáška s promítáním: Cesta kolem světa III. (UKŽ)	Klub
		18:30	Večery ve středu (nejen pro mládež pořádá ADCM)	Klub
19. 3.	Čt	19:00	Koncert: kapela Jull Dajen, písničkářka Martina Trchová	Klub
22. 3.	Ne	9:00	4. neděle postní – 2. skrutinium	
29. 3.	Ne	9:00	5. neděle postní – 3. skrutinium	
5. 4.	Ne	9:30	Květná neděle Společná mše sv., žehnání ratolestí v ambitu	
		15:00	Křížová cesta na Petříně (sraz u 1. zastavení)	Petřín

Farní úřad: Jungmannovo nám. 18, Praha 1, tel.: 222 246 243

farář: P. Antonín Klaret Dabrowski OFM, tel: 224 490 356, 606 751 883,
Klaret@ofm.cz

farní vikář (kaplan): P. Filip Rathouský OFM, Filip@ofm.cz

Úřední hodiny na faře: Po, Út 14-17; St 9-11:30, 14-17:30; Čt 14-15:30; Pá 9-11:30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz ; www.lucianpms.cz

*Redakce Sněžanky: L. a F. Jirsovi, Soukenická 14, Praha 1, tel.: 222 313 513, jirsoval@volny.cz.
Příští uzávěrka je 15. 3. 2009. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1. Náklady na vytištění
jednoho čísla farního zpravodaje jsou 8,- Kč. Neprodejné. Dobrovolné příspěvky vhazujte do
pokladničky v kostele.*